

ut auriculā eius. Tūc aut illi ih̄s
Coniūte gladiū in locū suū. Om̄s
enī qui acceperint gladiū: gladio
p̄būnt. An putas quia nō possum
rogare p̄rem meū. et exēdebu in
plus q̄ duodecim legiones anglo-
rum. Quomō ergo implebūtur scrip-
ture. Quia sic oportet fieri. In illa
hora dixit ih̄s turbis. Camq̄ ad
latronem exitis cū gladiis et fust-
ibus cōprehendē me. Cotidie a-
pud uos sedebam in templo do-
cens: et nō me tenuistis. Hoc autē
totū fām est: ut adimpleretur scrip-
ture p̄phā. Tūc discipuli om̄s re-
lucto eo fugerūt. At illi tenētes ih̄m
duxerūt illū ad caph̄sam p̄ncipē
sacerdotū: ubi scribe et p̄ph̄ta et se-
niores cōuenerāt. Petrus autem
eum a longe usq̄ in atriu p̄nci-
pis sacerdotum. Et ingressus it̄:
sedebat cū multis: ut uidēt finē.
P̄ncipes atq̄ sacerdotū et seniores
et om̄e cōsiliū: quēbant fallum
testimoniū contra ih̄m: ut eū morti
tradērēt. Et nō inuenerūt: cū mlti
falsi testes accessissent. Nouissē
autē uenerūt duo falsi testes: et
dixerūt. Hic dixit. Possū destrūe
templū dē: et post tridui reedifi-
care illud. Et surgēs p̄ncipēs sacer-
dotum: aut illi. Nichil inuēns ad
ea que illi aduersū te testificāt:
Ih̄s autē tacebat. Et p̄ncipēs
sacerdotū aut illi. Aduuo te p̄ deu
uiui: ut dicas nobis si tu es xp̄s
filius dei. Dixit illi ih̄s. Tu dix-
isti. Verūptm̄ dico uobis: a modo
uidebitis filiū hominis sedentē a
dextis iur̄tis dei: et uenientē
in nubibz celi. Tūc p̄ncipēs sacer-
dotum scd̄m uestimēta sua: di-

cens. Blasphemauit. Qd̄ adhuc
egemus testibz. Ecce nūc audis
tis blasphemā. Quid uobis uide-
tur. At illi rēdentes dixerūt. Scis
est mortis. Tūc exspuerūt in faci-
em eius: et colaphis eū ceaderūt.
Alij autē palmas in faciem ei de-
derunt: dicētes. Phetiza nobis
xp̄e: quis est qui te percussit. Pe-
trus uero sedebat foris in atrio. Et
accessit ad eū una ancilla: dicēs
Et tu cū ih̄u galileo eras. At ille ne-
gauit coram omibz: dicens. Nescio
quid dicas. Creuente autē illo
ianuā: uidit illū alia ancilla:
et ait hys qui erant ibi. Et hic erat
cū ih̄u nazareno. Et iterū negauit
cū iuramēto: quia nō noui hominē.
Et post pulillū accesserūt ad eū
qui stabāt: et dixerūt petro. Vere
et tu ex illis es. Nam et loquela
tua manifestū te facit. Tūc cepit
detestari et iurare: quia nō nouis-
set hominē. Et cōtinuo gallus can-
tauit. Et recordatus est petrus uer-
bi ih̄i qd̄ dixerat: p̄m̄sq̄ gallus
cāntes: ter me negabis. Et egressus
foras: fleuit amare. **XXIII**

Mane autē sc̄o: cōsiliū
uenit om̄s p̄ncipēs sacer-
dotum et seniores ppli aduersum
ih̄m: ut eū morti tradērēt. Et uinc-
tū adduxerūt eū: et tradiderūt
pontio pylato p̄sidi. Tūc uidēs
iudas qui eū tradidit qd̄ damp-
natus esset: penitentia ductus
retulit triginta argenteos p̄nci-
pibus sacerdotū et senioribz: di-
cens. Peccauit: tradens sāguinē
uultum. At illi dixerūt. Quid ad
nos. Tu uidēs. Et p̄ctis arge-
teis in templo recessit: et abiēs

sup̄ turbam: quia ecce iam triduo
sustinēt me: nec h̄m̄ qd̄ māduca-
t. Et si dimiserō eos ieiunos in do-
mum suā: deficiēt in uia. Quidā
enī ex eis de longe uenerūt. Et res-
ponderūt ei discipuli sui. Unde il-
los potis quis hic saturare p̄tibz
in solitudine. Et interrogauit eos
Quot panes h̄tis. Qui dixerūt
Septem. Et p̄cepit turbe. discumbere
sup̄ terrā. Et accipiens septem pa-
nes: gr̄as agens: fregit: et dabat
discipulis suis ut apponerēt. Et
apposuerūt turbe. Et hēbāt p̄sa-
culos paucos: et ip̄os b̄ndixit: et
iussit apponi. Et māducauerūt
et saturati s̄t. Et sustulerunt qd̄
superat de fragmētis septem sp̄-
tas. Erant autē qui māducaue-
rāt q̄si quatuor milia: et dimisit
eos. Et statim ascendēs nauē cū
discipulis suis: uenit in p̄tes dal-
manuthā. Et exiit p̄ph̄ta: et ce-
perūt conquire cū eo signū de celo
temptantes eū. Et ingemiscēs sp̄s
aut. Quid generatio ista signū que-
rit. Amen dico uobis: si dabitur ge-
nerationi ista signū. Et dimittens
eos ascendens iterū nauim: aby-
tū f̄cit. Et oblitū ē panes sumē:
et nisi unū panē nō hēbāt secum
in naui. Et p̄cipiebat eis dicens.
Videte et caute a fermento ph̄seo-
rum: et fermento herodis. Et cogita-
bant ad alterutrū dicentes: quia
panes nō hēmus. Quo cognito:
ait illis ih̄s. Quid cogitatis q̄a
panes nō hētis. Nondū cognosca-
tis nec intelligitis. Adh̄c cecatum
h̄tis cor ūm̄. Oculos h̄ntes nō ui-
dēt: et aures h̄ntes nō audiūt.
Non recordamini q̄n quibz panes

fregi in quibz milia: et q̄c cophinos
fragmētōrū plenos sustulistis. Di-
cunt ei. Duodecim. Q̄n et septem
panes in quatuor milia: quot sp̄tas
fragmētōrū tulistis. Et dicunt ei.
Septem. Et dicebat eis. Quomō nō
dum intelligitis. Et uenit bethsai-
da. Et adducit ei cecū: et rogabant
eū ut illū tangēt. Et apph̄ensa ma-
nu cecū: eduxit eū extra uicū. Et expu-
ens in oculos eius impositis manibz
suis: interrogauit eū. si aliquid uide-
ret. Et alpiat̄s ait. Video hoies uelut
arbores ambulātes. Deinde iterū ipo-
suit manus sup̄ oculos eius: et ce-
pit uidē: et restitutus est ita ut clare
uidēt om̄ia. Et misit illū in domū
suā: dicens. Vade in domū tuā. Et si
in uicū introieris: nemi dixeris. Et
ingressus est ih̄s et discipuli eius
in castella cesaree philippi: et in
uia interrogabat discipulos suos:
dicens eis. Quē dicūt homines esse fili-
um hominis. Qui rēdēt illi: dicētes
Ioh̄m baptistam. Alij heliam: alij
uero q̄si unū de p̄ph̄is. Tūc dicit illis
Vos uero quē me esse dicatis. Rēdēs
petrus: ait ei. Tu es xp̄s. Et cōmina-
tus est eis: ne cui dixerit de illo. Et ce-
pit docē illos: q̄m oportet filiū
hominis multa pati: et rep̄b̄ari a se-
nioribus et a sumis sacerdotibz et
scribis: et occidi: et post tres dies re-
surgere. Et palam uerbū loquebat̄.
Et apph̄ndens eū petrus: cepit iace
pare eum: dicens. Dñe p̄picius esto
tibi. Nam hoc nō est. Qui cōsilius
et uidēs discipulos suos: cōmina-
tus est petro: dicēs. Vade retro me sa-
thana: q̄m nō sapiēs ea que dei sūt:
sed que s̄t hominū. Et cōuocata t̄ba
cū discipulis suis: dixit eis. Si q̄s